

ΕΤΟΣ 63ον

30 Αυγούστου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3248)

Ο ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τελευταία Κυριακή τοῦ καλοκαιριοῦ καί συνάμα τελευταία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Καί ἡ Ἐκκλησία μας ἔρχεται νά ἐπισφραγίσει τήν πνευματική περίοδο πού ὀλοκληρῶνεται, μέ μιá ισχυρή πνευματική υπόμνηση, ὡς ὕστατη παρότρυνση σέ ὅσα ἔχει ἤδη αὐθεντικῶς διδάξει. Παραθέτει τό τέλος τῆς πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Κορινθίους, μιᾶς ἐπιστολῆς πού χαρακτηρίζεται ἀπό αὐστηρότητα, καθὼς ὁ Παῦλος ἀποπειρᾶται νά ξεριζώσει ζιζάνια ἀπό τόν ἀγρό πού εἶχε σπείρει μέ τόση ἐλπίδα. Πράγματι, ὁ κόπος τοῦ Ἀποστόλου μέ τίς νυχθημερόν νοουθεσίες πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Κορίνθου, φαίνονταν νά ἐκμηδενίζεται, καθὼς τήν ἀνόθευτη ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου ἔρχονταν νά συσκοτίσουν ἀνθρώπινες θεωρήσεις καί ἀδυναμίες, ἀλλὰ καί ἐπιρροές ἀπό τό κοσμικό καί ἀνῆθικο περιβάλλον τῆς πόλης.

Τό αὐτονόητο

Τί κάνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Παροτρύνει! Προσπαθεῖ νά πείσει! Ὁριοθετεῖ! Ἀκόμη κι ἐκεῖ πού φαίνεται αὐστηρός, δέν πειθαναγκάζει, οὔτε ἐπιβάλλει. Ἀρνεῖται νά χειραγωγήσει ἢ νά μεθοδεύσει! Σεβόμενος τήν ἐλευθερία τοῦ καθενός, τόν καλεῖ νά τοποθετηθεῖ, ὀρίζοντας συνάμα ποιά συμπεριφορά νοηματοδοτεῖ ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί χαρακτηρίζει πνευματική ζωή, ἀλλὰ καί ποιά ὄχι.

Στήν κατάληξη δέ τῆς ἐπιστολῆς του συνοψίζει τά ὅσα προηγουμένως εἶχε γράψει, μέ μιá σειρά προστακτικῶν σάν ἀλλῆλος στρατηγός πού κατευθύνει στράτευμα παρατεταγμένο γιά μάχη. Προσέχετε σάν ἄγρυπνοι φρουροί, μένετε σταθεροί καί ὀρθιοί στήν Πίστη, ἀγωνίζεσθε ὡς γενναῖοι, σταθεῖτε μέ δύναμη καί θάρρος! Συνάμα, ὀρίζει τοὺς ὑπασιπιστές του, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τή μερικότερη ἀρμοδιότητα κάποιας εὐθύνης καί ἐνεργοῦν ὑπό τίς ὁδηγίες του. Σ' αὐτούς οἱ χριστιανοί τῆς Κορίνθου πρέπει νά προστρέχουν γιά νά συντονίζο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24)

Προσωπικά θέματα και χαιρετισμοί

Ἄδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαΐκου, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαιψαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

νται στόν πνευματικό ἀγώνα. Κατονομάζει γενικῶς τόν οἶκο τοῦ Στεφανᾶ, εἰδικότερα δέ τοὺς Στεφανᾶ, Φορτουνάτο καὶ Ἀχαϊκό, οἱ ὅποιοι ἦταν καί οἱ κομιστές τῆς ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς Κορινθίους.

Καί ἀφοῦ ὀργανώνει μέ μεθοδικότητα τὰ πάντα στόν πνευματικό πόλεμο, ὥστε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ νά μὴν ἀλλοιωῦνται, ἀλλήλα καὶ ὅσοι χριστιανοὶ ἐπιθυμοῦν νά τιμήσουν τὴν ιδιότητά τους ἀγωνιζόμενοι, νά παλεύουν μέσα στὴν ἀσφάλεια τῆς ἀλήθειας, ἐξακοντίζει ἀπειλή, ἡ ὁποία στὴν πραγματικότητα λειτουργεῖ ὡς διαπίστωση. Ὅποιος προσεγγίζει τὴν Ἐκκλησία μέ κίνητρα ἰδιοτελή, ἀλλήλα ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τόν Χριστό, αὐτός ἄς εἶναι ἀναθεματισμένος, δηλαδή ἀποξενωμένος ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας! Εἶναι μιά κραυγὴ ἀγανάκτησης στὴν ἀνθρώπινη ἀνικανότητα ν' ἀνταποκριθεῖ στό θεϊκό μεγαλεῖο. Γι' αὐτό καί ὁ ἐκκλησιαστικός συγγραφέας Ζυγαβινός ἐρμηνεύει ὅτι ὁ Παῦλος θέλει νά πεῖ: «Ὁ Θεὸς τοσοῦτον κατήλθε καὶ ὑμεῖς οὐδέ μικρόν ἀνυψοῦσθε;».

Τό θεϊκό

Δέν κάνει ὅμως, μόνο τὰ παραπάνω ὁ Παῦλος. Ἄν ἔκανε μόνον αὐτά, δέν θά διέφερε ἀπὸ συστηματικό κήρυκα μιᾶς κάποιας θεωρίας ἢ ἰδεολογίας πού διεκδικεῖ τὴν ἀποκλειστικότητα στὴν ἀνθρώπινη μέθοδο σκέψης καὶ ὑπαγορεύει τρόπο ζωῆς πολεμώντας τὴν κάθε διαφοροποίηση. Κάνει κάτι πού ἀποτελεῖ τὴν εἰδοποιό διαφορά καὶ ἀνελίσσει τὴν ὀργανωτικότητα σέ πνευματικότητα, ἢ καὶ καθαγιάζει τὴν ἀνθρώπινη ὁμάδα σέ σῶμα Χριστοῦ, σέ Ἐκκλησία.

Ὑπαγορεύει τὴν ἀγάπην ὡς λιθία λίθο τῆς κάθε συμπεριφορᾶς, ὡς ὑπόβαθρο τῆς κάθε ἀπόφασης, ὡς κίνητρο τῆς κάθε πράξης! «Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω»! Ὅλα ὅσα κάνετε καὶ εἶναι δικές σας ἐνέργειες, ἄς γίνονται μέ ἀγάπην!

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε σταθεροί εἰς τὴν πίστιν, νά εἴσθε θαρραλέοι καί δυνατοί. Ὅ,τι κάνετε, νά γίνεται μέ ἀγάπην. Τώρα σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί: ξέρετε ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ ἦσαν οἱ πρῶτοι χριστιανοί τῆς Ἀχαΐας καί ἔταξαν τοὺς ἑαυτοῦς των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων. Νά ὑποτάσσεσθε καί σεῖς εἰς τοὺς τοιοῦτους καί εἰς τὸν καθένα πού συνεργάζεται καί κοπιάζει. Χαίρω διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ, τοῦ Φουριουνάτου καί τοῦ Ἀχαϊκοῦ, διότι αὐτοὶ ἀνεπλήρωσαν τὴν ἀπουσίαν σας· καθυσύχασαν τὸ δικό μου πνεῦμα καί τὸ δικό σας. Ν' ἀναγνωρίζετε τοὺς τοιοῦτους. Σᾶς χαιρετοῦν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς στέλλουν πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλλας καί ἡ Πρίσκιλλα μαζί μέ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ σπιτιοῦ των. Σᾶς χαιρετοῦν ὅλοι οἱ ἀδελφοί. Χαιρετῆστε ἀλλήλους μέ ἅγιον φίλημα. Ὁ χαιρετισμὸς γράφεται μέ τὸ χέρι ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Ὅποιος δέν ἀγαπᾷ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἄς εἶναι ἀνάθεμα. Μαράν ἀθά ("Ἐλα, Κύριε"). Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μαζί σας. Ἡ ἀγάπη μου εἶναι μαζί μέ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ Χριστιανισμὸς ποτέ δέν ἐμφανίζεται τόσο ἐπιβλητικὸς καί σεβαστὸς, ὅσο ὅταν ἡ ἀγάπη τῶν χριστιανῶν γίνεται αἰσθητὴ ἀκόμη καί στοὺς ἐχθρούς. Ἀλλῆ καί ποτέ ἄλλοτε ὁ χριστιανὸς δέν μπορεῖ νά αισθανθεῖ τόσο ἀναπαυμένος, ὅσο ὅταν ἐνεργεῖ ἀπὸ ἀγάπην, μέ ἀγάπην καί γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Μπορεῖ λοιπόν, νά γρηγορεῖ, νά στέκει «ἐν τῇ πίστει», νά εἶναι ἀνδρεῖος, γεμάτος δύναμιν καί θάρρος, ὑπὸ τὸν ἀπαράβατο ὄρο ὅτι κινεῖται ἀπὸ ἀγάπην, χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀγάπην καί ἐνεργεῖ μέ ἀγάπην.

Κι αὐτὸ τὸ ἀποδεικνύει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀκόμη κι ὅταν ἐξαπολύει τὴ φρικτὴ φράση «ἦτω ἀνάθεμα». Δέν ἀντέχει νά ὀλοκληρώσει τὴν ἐπιστολὴν του μέ φράση ἀπειλητικὴ, καθὼς γνώρισμα τοῦ πνευματικοῦ πατέρα δέν εἶναι μόνο μέ συμβουλῆς νά κατευθύνει, ἀλλῆ καί μέ εὐχὲς νά βοηθᾷ. Γι' αὐτὸ καί ἀφοῦ ἐπικαλεσθεῖ γιὰ τοὺς Κορινθίους τὴ Χάρη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὡς συγκεφαλαιωτικὴ παντός ἀγαθοῦ, μέ τὸ ἴδιο του τὸ χέρι τοὺς γράφει: «ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀμήν». Καί ἐξηγεῖ ὁ Χρυσόστομος: «δείκνυσιν, ὅτι οὐ θυμοῦ, οὐδέ ὀργῆς ἦν τὰ γραφέντα, ἀλλῆ κηδεμονίας». Ἡ ζῶσα ἀγάπη, ἀκόμη καί τὴν αὐστηρότητα μπορεῖ νά μετατρέψει σὲ πατρικὴ φιλοστοργία, πού ἐκφράζει ἀπληῶς τὸν πόθο τοῦ πατέρα γιὰ διασφάλισιν τοῦ ἠθους καί τῆς πνευματικῆς κατάστασης τῶν παιδιῶν του.

Τί θέλει νά μᾶς πεῖ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, μέ ὅλα αὐτά; Θέλει ὀλοκληρώνοντας τίς πνευματικὲς παροτρύνσεις καί τὴ διδασκαλίαν ἐνός ὀλοκληροῦ ἐκκλησιαστικοῦ χρόνου, νά ὑπογραμμίσαι ὅτι ὅσα κηρύχθηκαν, ὅσα ὑποδείχθηκαν, ὅσα προσφέρθηκαν ὡς Λόγος Θεοῦ, τελοῦν ὑπὸ τὸν ἀπαράβατο ὄρο τῆς

30 Αυγούστου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· Ἀλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. 1οτ΄ 13-24 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κα΄ 33-42.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Σεπτεμβρίου, ΙΔ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. α΄ 21- β΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κβ΄ 2-14.

ἀγάπης, ἡ μὴ πλήρωση τοῦ ὁποίου ἀκυρῶνει τὴν ὅποια προσπάθεια καὶ δημιουργεῖ ἀστοχίες, ἀποτυχίες καὶ παραπικρασμούς.

Εὐστοχα καὶ εὐσύνοπτα εἶχε πεῖ ὁ ἱερός Αυγουστίνος: «ἀγάπα καὶ κάνε ὄ,τι θές»! Ὅταν ὑφίσταται καὶ κατορθώνεται ἡ ἀγάπη, πληροῦνται ὅλες οἱ ἀναγκαῖες καὶ ἰκανές συνθήκες γιὰ πνευματικὴ προκοπὴ καὶ ἀγιότητα. Ὅταν ἐλλείπει, εἶναι ὅλα καταδικασμένα σὲ ἀποτυχία. Ἄς ἐνεργοῦμε πάντα μέ ἀγάπη κι αὐτό ἀρκεῖ γιὰ νά μᾶς προφυλάξει, νά μᾶς κατευθύνει σωστά, καὶ νά μᾶς καταστήσει πολὺκαρπους καὶ καλλήκαρπους κατὰ Θεόν. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ μαρτυρία ἀγάπης τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, διαφαίνεται ἀπὸ τίς κάτωθι δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως καὶ Νεότητος, ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ ὁποίου λειτουργοῦν:

- α. Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν.
- β. Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.
- γ. Σεμινάριο Ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος, τηλ. 210 7272347, 348 (καθημερινά 8π.μ. - 2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς).

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr